

ΚΕΜΑΛ

Μουσική: Χατζιδάκις Μάνος

Στίχοι: Γκάτσος Νίκος

1

Dm Eb Dm C Bb A Dm

Στης α

9

Dm Gm A Dm C Bb A Dm A

να το λής τα μέ ρη μια φο ρά κιέ ναν και ρό ή ταν ά δειο το κε μέ ρι, μου χλια σμέ νο τό ο νε ρό Στη Μο διά Μαέ νας

18

F C Bb C Bb C Bb A Dm A

νέ ος α πό σό ι και αι γε νιά α βα σι λι κή α γροι κάει το μοι ρο λό ι και τρα βά ει κα α τά κει Τον κοι ροί

Στης ανατολής τα μέρη
μια φορά κι έναν καιρό
ήταν άδειο το κεμέρι,
μουχλιασμένο το νερό
Στη Μοσουλη, στη Βασόρα,
στην παλιά τη χουρμαδιά
πικραμένα κλαίνε τώρα
της ερήμου τα παιδιά

Μα ένας νέος από σόι
και γενιά βασιλική
αγροικαίει το μοιρολόι
και τραβάει κατά κει
Τον κοιτάν οι βεδουίνοι
με ματιά λυπητερή
κι όρκο στο Αλλάχ τούς δίνει
πως θ' αλλάξουν οι καιροί

Σαν ακούσαν οι αρχόντοι
του παιδιού την αφοβιά
ξεκινάν με λύκου δόντι
και με λιονταριού προβιά
Απ' τον Τίγρη στον Ευφράτη
κι απ' τη γη στον ουρανό
κυνηγάν τον αποστάτη,
να τον πιάσουν ζωντανό

Πέφτουν πάνω του τα στίφη
σαν ακράτητα σκυλιά
και τον πάνε στο Χαλίφη
να τού βάλει τη θηλιά
Μαύρο μέλι, μαύρο γάλα
ήπιε εκείνο το πρωί
πριν αφήσει στην κρεμάλα
τη στερνή του την πνοή

Με δυο γέρικες καμήλες
κι ένα κόκκινο φαρί
στου παράδεισου τις πύλες
ο προφήτης καρτερεί
Πάνε τώρα χέρι-χέρι
κι είναι γύρω συννεφιά
μα της Δαμασκού τ' αστέρι
τούς κρατούσε συντροφιά

Σ' ένα μήνα, σ' ένα χρόνο
βλέπουν μπρος τους τον Αλλάχ
που απ' τον ψηλό του θρόνο
λέει στον άμυαλο Σεβάχ
Νικημένο μου ξεφτέρι,
δεν αλλάζουν οι καιροί
με φωτιά και με μαχαίρι
πάντα ο κόσμος προχωρεί